

[Mose Hansen.]

sker at tage arbejde, vil med proportional-skat til tops komme frem på arbejdsmarkedet og tage del i produktionen.

Efter de foreslåede ændrede skatteregler for merindkomstfradraget rammer man de mennesker, som har været særlig flittige, og som på grund af forøget arbejdsindsats har forøget deres indkomst i 1962. Særlig grelt bliver det for de skatteydere, der ligger over 22.000 kr.s grænsen. Skatteydere, der ligger derover, får en stærkere progressiv beskatning, nu da merindkomstfradraget for de første 10 pct. merindkomst falder bort. En sådan ændring af nedslagsreglerne fører ikke til større foretagsomhed.

I den foreslåede udskrivningslov bliver der nu en større forskel mellem forsørgeres og ikke-forsørgeres skattebetaling, end der har været tidligere. Bundgrænsen for ikke-forsørgeres hæves fra 3.000 kr. til 3.700 kr., ellers er der kun mindre ændringer i udskrivningsskalaen for ikke-forsørgeres. Jeg er af den opfattelse, at den foreslåede udskrivningsskala på dette område giver en for stor forskel mellem forsørgeres og ikke-forsørgeres og større forskel, end der ud fra sociale overvejelser kan være grund til.

Udskrivningslovsforslaget forlænger den gældende regel for udskrivning af formueskat. Jeg forstår ikke, at forliget om omsætningsafgiften ikke indeholder en aftale om en ændret beskatning af formue. Det ville sikkert have fremmet den private opsparing bedre end de nylig vedtagne opsparingsfremmende foranstaltninger.

Det fremgår af det, jeg har sagt, at mit parti ikke på det foreliggende grundlag kan give tilslutning til forslaget til udskrivningslov.

Loven om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl. blev sidste år udskilt af ligningsloven som en selvstændig lov. Mit parti gav ved forhandlingen om lovsforslaget tilslutning til, at der for skatteåret 1962-63 gennemførtes nedslag på maksimalt 3.000 kr., dog højst forskellen mellem

den ansatte indkomst og henholdsvis 8.000 kr. og 8.200 kr. Lovforslaget, der behandles nu, er for så vidt en genfremsættelse, kun med den ændring, at den ansatte maksimalindkomst, hvortil der kan fås nedslag, ændres til 9.000 kr. for hele landet. Denne fastsættelse af ensartet maksimalindkomst for hele landet kan mit parti tiltræde, ligesom jeg kan tiltræde finansministerens begrundelse for, at maksimalindkomsten fastsættes til 9.000 kr.

Iver Poulsen: I det af den højtærede finansminister fremsatte forslag til finanslov for året 1963-64 ser vi et af de foreløbige, mere håndgribelige resultater af forsommere forlig, hvis hensigt jo var at begrænse overforbruget, såvel det private som statens, og genoprette den økonomiske balance, som regeringen havde sat over styr. Begge dele er mislykkedes, for så vidt som forbrugspresset stadig er så voldsomt, at vor balance over for udlandet vedblivende forringes med et importoverskud på mere end 100 mill. kr. om måneden i 1962 mod 60 mill. kr. pr. måned i 1960-61 og 30 mill. kr. i 1959-60, og svindet i vore valutareserver er stadig så betydeligt, at selv den højtærede økonomiminister siger, at det er urovækkende. Dette er for øvrigt slet ikke overdrevet, eftersom den valutabeholdning, som det også er nævnt tidligere her i dag, på 1.750 mill. kr., som vi havde i 1957-58, nu er svundet ind til 650 mill. kr., samtidig med at vi gennem udenlandske lån i samme tidsrum har stiftet en gæld på ca. 1.300 mill. kr.; altså har vi påtaget os en gæld, som er dobbelt så stor som vore reserver.

I det hele taget betegnedes økonomiministeren fremtidsudsigterne som noget usikre. Dog mente ministeren, at den internationale konjunkturudvikling tyder på ret stabile vilkår for vor industrieksport med stabile råvarepriser, som tilfældet har været fra 1958 op til 1960; men ministeren finder det bemærkelsesværdigt, at stigningen i vor industrieksport siden 1960 har været lang-